

רחל מרחלת על כל העולם

היפהפיה

נשארה לבד

את זאב רווח אתם כולכם מכירים. או שראיתם אותו בחיים. ממש בגודל של אחד על אחד באחד מבתי-הקפה של הבורמה בתל-אביב, או שראיתם אותו משחק בסרט. אבל את מי שאתם לא מכירים זה אשתו, שולה רווח. ואני יודעת גם למה זאב החביא אותה במשך 16 השנה שהם נשואים. שולה היא חתיכה מהממת. והזאב לא רצה פשוט התחרות של זאבים אחרים. המיקצועיים. שולה היא שחקנית. מדי פעם שיחקה בתפקידים שוליים בהצגות שונות. אבל טוב, מפתחו של בעלה, שעניינם לא רציניות ישופו אותה. היא המעיטה להופיע. להגיד לכם את האמת, הסיפור הזה שאני עומדת לספר לכם עכשיו היה צריך

זאב רווח (עם יונה אריאן)
הפעם זה סופי

להיכתב כבר לפני שנה. אבל קיוויתי בלב. אולי הכל יסתדר, ולמה לי לקלקל לצעירה הגייגית היפהפיה. אבל עכשיו, שאני כבר יודעת שהעסק הזה הוא סופי, מי אני שאמנע מכם את המידע. מסתבר שבשנים האחרונות החליט זאב שמה שאסור לאשתו, מותר לו. בקסם האישי הרב שלו קל לו לכבוש את ליבן של צעירות וחתיכות. והעובדה שהוא שחקן קולנוע ובמאי סרטים עוזרת לו במיוחד בעולם של עזרות-ההפקה והשחר קניות המתחילות.

הוא ניהל כמה רומנים, שאף אחד לא ידע עליהם. עזב את הבית לפני כשנה. למען צעירה. אבל בסופו של דבר החליט. ובוזו אני מסכימה איתו. שאין כמו שולה. וחזר הביתה על ארבע.

אבל מה שקרה לפני שבועות מיספר הוא. לדעתי, ולדעת כל המעורבים בפרשה. סופי. זאב עסק עתה בבימוי של סרט חדש, פצעי בגרות 80. שהוא עושה עם חברת ההפקות סירטי רול. הסרט עוסק, כפי שמעני עלינו שמו, בחתיכות בגיל מסוים. וזאב היה צריך לבחון עשרות צעירות יפהפיות. עם בגדים ובעירום. כדי לראות אם הן מתאימות לסרט שלו. אבל אף אחת לא היתה יותר מושכת משולה. שהמתינה לו בבית.

אבל כשהוא גמר לבדוק את החתיכות, הוא פיתאום הבחין בזוכרת-ההפקה. ש-הסתובבה לו כל הזמן על הסט. המזכירה היתה, לדעתו, יותר חתיכה מכל הנבחנות הצעירות, ואפילו יותר חתיכה מאשתו שולה. ה"קליק" המפורסם פעל בין רווח

זר פורץ בדלת

כאשר ראיתי אותה בפעם הראשונה, ידעתי שזה לא יעבור בשקט. סיביל ראוך, הדוגמנית הגרמנית בעלת הגוף המשגע, באה אמנם לתל-אביב בשביל עבודה, אבל מה שקורה מחוץ לעבודה יכול לגרום לכל כותבת-סרטים לשכוח את הכל ולהתעסק רק בסיפור עלילותיה של סיביל והגברים הישראליים.

סיביל בת ה-23 מוכרת לגברים הגרמיים, האוהבים להתבונן בתמונות-עירום. היא היתה כוכבת של כמה שבועונים-עירום גרמניים מפורסמים. כשגולת הכותרת של הקאריירה שלה היא ככתב-ענק בפלייבוי הגרמני.

כשבועי דוידון, במאי הסרט שיפשוף נעים, רצה בחתיכה עירומה בסרט שלה, הוא נזכר בכל הצרות שעשו לו ענת עצמון ואיבן מיכאלי-מיקלוביץ' ברסטים הקודמים שהוא עשה. לדעתו, הן הסכימו להצטלם בעירום, ולדעתו הן לא כלייך הסכימו, והשופטים היו צריכים להחליט. דוידון החליט לא להסתכן הפעם, והביא לארץ בחורה מיקצועית. ואצל סיביל ראוך ההתפשטות היא מיקצוע.

סיביל שוכנה אחרי כבוד במלון בתל-אביב, ואנשי יחסי-הציבור של הסרט החלו להסביר לעם היושב בציון כמה היא חתירה. מסתבר שאנשי יחסי-הציבור היו טובים, והעם קלט את זה. אבל לא סתם קלט, אלא כל מיני חלקים של העם החליטו לא רק להסתפק בתמונות של סיביל בי עיתון או להמתין לסרט, אלא לפגוש אותה, ואולי יותר מזה, פנים אל פנים.

כשסיביל עוברת ברחוב היא מוצפת בי הצעות. שאילו היא היתה מדברת עברית היא היתה מבינה שהחלק מהן לפחות מגונות ביותר. ואם לא די בכך, החלו ההטרדות בבית-המלון. מרכזית המלון כימעט והתמוטטה תחת נטל השיחות שהגיעו לחדרה של סיביל. מדי פעם היו אלה שיחות של צוות-ההסרה, אך רוב השיחות היו של מחזרים ישראליים. סוערים, שרצו לראות את סיביל, לפגוש אותה, לצאת איתה ולראות לה את תחמדי הארץ ואת מחמדיהם שלהם.

סיביל היתה מגוממת, כמו כל נערה אירופית, אך הלאווים שלה היו החלטתיים

סתם

ידידות טובות

בשבוע שעבר הייתי בטוחה שכל המדי-ליפים שלי לקחו להם יום-חופש ונעלמו. אבל היום אני כבר יודעת שכולם היו בעכו. הטלפון שלי לא הפסיק לצלצל ור-לספר לי סקופ מרעיש: השחקנית ענת

לבין מזכירת-ההפקה במי אגנ'רו, והפעם, כך נשבע זאב לפני חברים, זה הרומן של חייו.

נו, או בין זה לבין אריות פוטלטים לא היה מרחק גדול. רווח פשוט הודיע בבוקר בהיר אחד לשולה שהוא עוזב את הבית, ועבר להתגורר בדירת-סטודנטים שבה מתגוררת מלי עם עוד חברה שלה. הפעם שולה נחוששה בדעתה לא לוותר. גם אם הוא יחליט, בסופו של דבר, שמלי היתה הרפתקה נחמדה, אבל רק הרפתקה, ושהוא חוזר אל שולה, הוא ימצא את הדלת נעולה. שולה החליטה להתגרש ולהישאר לבד.

עם יופי כמו שלה, אני לא מוכנה להמר שהיא תישאר לבד זמן רב.

סיביל ראוך
החליף חדרים

בגרמנית היא שאלה, "מי שם?" והתשובה לא אחרה לבוא. באנגלית מגוממת הודהה האיש שניסה להיכנס: "זה רווח, אני דיברתי איתך בטלפון." וסיביל באמת נזכרה שבראש מטרידיה בטלפון עמד יש-ראלי, שהציג את עצמו בשם דויד, ושלא ידע לקבל, "לא" כתשובה.

"תלך מכאן, אני ישנה עכשיו", הסבירה לו סיביל. אבל דויד לא שוכנע. הנסיונות לפתיחת הדלת נמשכו, ולסיביל היה נדמה שהוא מנסה לפרוץ אותה בכוח. היא מיהרה לטלפן לקצינת-הביטחון של המלון, ולספר לו בלחש מה עומד לקרות. קצינת-הביטחון מיהר לחדר, תפס את המחזר הלוהט והועיק את המיטרה.

על פי בקשתה של סיביל לא נפתח נגד דויד תיק, אחרי שהבטיח לא רק שלא להציק יותר לסיביל, אלא גם שלא להימצא בסביבות המלון. אבל ליתר ביטחון החליפה סיביל את החדר שלה. אם דויד לא יעמוד בהבטחתו, שיסבול מישהו אחר.

כשהן מתנשקות (ראה גלופה), שצולמה בפסטיבל התיאטרון שנערך בעכו, שבו השתתפו השתיים. או כדי להסיר כל ספק מהלב אני רוצה בזה להודיע לכם, וזאת אחרי בדיקה וחקירה: אין בעניין הזה שום דבר, ענת השחי קנית היפהפיה ואורלי, הצעירה הנאה, הזכורה כמי שהחלה באופנת-הקרחות בתל-אביב, אם כי היום שררה גולש ומשתלשל, הן בסך הכל חברות טובות, טובות מאוד, שהכירו בתיאטרון צה"ל, המשיכו דרכן בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב והחולמות על כל הדברים היפים שנערו בגילן חולמות. בין הייתר גם על גברים.

כמו הלאווים של בגין, היא אפילו נהנתה מהפופולריות שזכתה בה בקרב הילידים. נהנתה עד לאותו לילה שבו ניסה מישהו לפרוץ לחדר שלה.

בשעה שתיים אחר חצות התעוררה סיביל משינה עמוקה. היא שמעה כיצד מישהו מנסה לפתוח את דלת החדר. תחילה היא חשבה שאולי החדרנית נעשתה פיתאום חרוצה, ורוצה לסדר את החדר, אך מבט חטוף בשעון גרם לה למחוק מחשבה זו.

עצמון ורשף יוצאות קבוע

אחד המדליפים לא סתם טען טענות אלה, שנראו לי מצוצות מהאצבע, אלא הביא לי הוכחה: תמונה של ענת ואורלי

אורלי וזינברשץ וענת עצמון
הרפתקה בעכו